Súd:	Okresný súd Malacky
Spisová značka:	4C/577/2008
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1608207932
Dátum vydania rozhodnutia:	15. 12. 2010
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Eva Behranová
ECLI:	ECLI:SK:OSMA:2010:1608207932.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, v konaní pred samosudkyňou JUDr. Evou Behranovou v právnej veci navrhovateľov: 1. Mgr. C. bytom H., 2. Ing. O., bytom H. obaja navrhovatelia zastúpení Mgr. E., advokátom so sídlom S. XX T., . proti odporcovi: MARKÍZA - SLOVAKIA, spol. s r.o. so sídlom Bratislavská 1/a, 843 56 Bratislava - Záhorská Bystrica, IČO: 31 444 873, zastúpený Mgr. W. advokátkou so sídlom Q. o ochranu osobnosti takto

r o z h o d o l :

1. Spoločnosť MARKÍZA - SLOVAKIA, spol. s r.o. je povinná doručiť navrhovateľke v 1. rade písomné ospravedlnenie podpísané konateľmi odporcu, a to v lehote 30 dní od dňa právoplatnosti rozsudku, pričom text ospravedlnenia bude mať nasledovné znenie:

„O S P R A V E D L N E N I E

Spoločnosť MARKÍZA - SLOVAKIA, spol. s r.o. v relácii H. na televíznej stanici TV MARKÍZA dňa XX. marca XXXX odvysielala príspevok pod názvom „Smrť pri potápaní“ o okolnostiach smrti C. ktorá 28. júna 2002 zahynula pri potápaní v Chorvátsku. V tejto reportáži našej redaktorky Lenky Dale boli odvysielané nasledujúce nepravdivé a pravdu skresľujúce výroky týkajúce sa Mgr. C.

1. ...ak by prítomní reagovali profesionálne zdatnejšie, C. mohli zachrániť.

2. ...a ani jej sparing partnerka - inštruktorka potápania nezareagovala pri probléme tak, ako mala.

3. Podľa znalcov bola jej smrť zbytočná. Konkrétni ľudia jej mali a mohli zabrániť.

Spoločnosť MARKÍZA - SLOVAKIA, spol. s r.o. sa Mgr. C.j ospravedlňuje za odvysielanie uvedených nepravdivých a pravdu skresľujúcich informácií.

C. sa v priebehu ponoru dostala z neznámych dôvodov do šokovej situácie spojenej s následným pádom do hĺbky. Mgr. C. konala po vzniku

nehodovej situácie správne a adekvátne vzniknutej situácii. Núdzový výstup C. na hladinu, ktorý realizovala Mgr. C. bol na hranici jej fyzických a psychických limitov. Mgr. C. zachraňujúca C. sa dostala do stavu ohrozenia svojho vlastného života a v danej situácii vykonala maximum pre záchranu C.j.“

2. Spoločnosť MARKÍZA - SLOVAKIA, spol. s r.o. je povinná doručiť navrhovateľovi v 2. rade písomné ospravedlnenie podpísané konateľmi odporcu, a to v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, pričom text ospravedlnenia bude mať nasledovné znenie:

„O S P R A V E D L N E N I E

Spoločnosť MARKÍZA - SLOVAKIA, spol. s r.o. v relácii Paľba na televíznej stanici TV MARKÍZA dňa XX. marca XXXX odvysielala príspevok pod názvom „J.í“ o okolnostiach smrti Danice Kocúrovej, ktorá 28. júna 2002 zahynula pri potápaní v Chorvátsku. V tejto reportáži našej redaktorky A. boli odvysielané nasledujúce nepravdivé a pravdu skresľujúce výroky týkajúce sa Ing. O.

1. ...ak by prítomní reagovali profesionálne zdatnejšie, C. mohli zachrániť.

2. Podľa znalcov bola jej smrť zbytočná. Konkrétni ľudia jej mali a mohli zabrániť.

Spoločnosť MARKÍZA - SLOVAKIA, spol. s r.o. sa Ing. Ivanovi Zámočníkovi ospravedlňuje za odvysielanie uvedených nepravdivých a pravdu skresľujúcich informácií. Danica Kocúrová sa v priebehu ponoru dostala z neznámych dôvodov do šokovej situácie spojenej s následným pádom do hĺbky.

Ivan Zámečník žiadnym svojím konaním nezavinil úmrtie C. a nebolo objektívne v jeho možnostiach ju zachrániť.“

3. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke v 1. rade náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 33.193,92 € na účet Mgr. C. a to do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

4. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi v 2. rade náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 16.596,96 € na účet Ing. O. a to do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

5. Odporca je povinný nahradiť navrhovateľom v 1. a 2. rade náhradu trov konaniav sume 2.524,93 € na účet Mgr. E., advokáta, a to do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh zamieta.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom na začatie konania doručeným tunajšiemu súdu dňa 24.10.2008, zmeneným na základe návrhu navrhovateľov doručeným súdu dňa 29.1.2010 so súhlasom súdu udeleným uznesením č.k. 4C 577/2008-271 zo dňa 5.2.2010 sa navrhovatelia domáhali voči odporcovi ochrany osobnosti s náhradou nemajetkovej ujmy a náhrady trov konania.

Domáhajúc sa ochrany svojej osobnosti navrhovatelia žiadali, aby súd uložil odporcovi povinnosť zdržať sa akýchkoľvek výrokov, obrazových, zvukových alebo zvukovoobrazových záznamov ohľadom okolností smrti Danice Kocúrovej, ktoré by smerovali proti navrhovateľom na televíznej stanici TV MARKÍZA alebo na akomkoľvek nosiči informácií, najmä na internetovej stránke www.markiza.sk <http://www.markiza.sk>. Navrhovatelia ďalej žiadali, aby súd odporcovi uložil povinnosť ospravedlniť sa vo forme a s obsahom uvedeným vo výroku rozsudku a domáhali sa aj náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch - navrhovateľka v 1. rade v sume 33.193,92 € a navrhovateľ v 2. rade v sume 16.596,96 €.

Návrh na začatie konania navrhovatelia odôvodnili tým, že odporca dňa 17. marca 2008 v TV Markíza v relácii H. odvysielal príspevok redaktorky A. s názvom „J. v Chorvátsku“ (ďalej len „príspevok“), v ktorom zazneli viaceré nepravdivé a pravdu skresľujúce údaje o navrhovateľoch. Na internetovej stránke <http://beta.markiza.sk/> bol po odvysielaní relácie zo dňa XX. marca XXXX následne sprístupnený celý príspevok v elektronickej verzii, ktorý bol na tejto webstránke k dispozícii na prezretie alebo stiahnutie akémukoľvek záujemcovi do júna 2008. Súčasne s celou predmetnou reláciou H. bola na internete sprístupnená aj upútavka spracovaná z príspevku. Z obsahu upútavky, ako aj celého príspevku vyplýva, že ich cieľom bolo oboznámiť diváka s prípadom veterinárky MVDr. C. (ďalej ako „C.), ktorá tragicky zomrela pri potápaní v Chorvátsku. Výsledným efektom upútavky a príspevku na diváka bolo podsunutie odpovede na otázku: kto nesie zodpovednosť za smrť potápačky C. Touto podsunutou odpoveďou bolo, že za ňu nesie zodpovednosť navrhovateľka v1. rade (ďalej ako „navrhovateľka“), označená v príspevku nepravdivo ako inštruktorka potápania F. ktorá podľa príspevku neposkytla C. potrebnú pomoc. Ďalej bola podsunutá v odpovedi tiež zodpovednosť za smrť konaním navrhovateľa v 2. rade (ďalej ako „navrhovateľ“), a to tým, že ako konateľ F.u nevybral vhodnú lokalitu na potápanie pre C., nezorganizoval riadne celý potápačský ponor a neposkytol primeraný a bezchybný výstroj C.. Identifikácia oboch navrhovateľov v príspevku je nepochybná, keďže boli uvedené celé mená navrhovateľov, ako aj celý názov F.u, obchodnej spoločnosti a potápačskej školy, ktorú obaja navrhovatelia reprezentujú. Ďalej v príspevku boli tiež z webstránky http://www.nautilus.sk použité obrazové záznamy podobizní oboch navrhovateľov s príslušnými informáciami o navrhovateľoch. Navrhovatelia v tejto súvislosti vo svojom návrhu uviedli, že otázka zodpovednosti za smrť C. bola v čase podania návrhu predmetom trestného konania, na Slovensku začatého v roku 2002 a do dňa podania návrhu, neskončeného. Jednou z obvinených osôb bola navrhovateľka a druhou obvinenou osobou bol navrhovateľ. Navrhovatelia boli v predmetnom príspevku označení fakticky za vinných bez ohľadu na kľúčový fakt, že sa trestné konanie neskončilo a bolo len vo fáze prípravného konania. Za vážnu skutočnosť navrhovatelia považovali to, že v príspevku boli uvedené ich celé mená bez ohľadu na to, že nie je žiaden vyšší verejný záujem, ktorý by legitimizoval uverejnenie týchto informácii ešte v priebehu neskončeného trestného konania. Takýmto vyšším verejným záujmom by mohla byť skutočnosť, že by sa jednalo napríklad o verejných činiteľov, čo v prípade navrhovateľov nie je.

Ako navrhovatelia ďalej v návrhu uvádzajú - neoprávneným verejným vyvodzovaním zodpovednosti za smrť C. u oboch navrhovateľov v predmetnom príspevku, ktorá nebola nijako preukázaná v predmetnom trestnom konaní, ba naopak bola popretá, došlo k hrubému a vážnemu neoprávnenému zásahu do práva na ochranu osobnosti navrhovateľov - do práva na ich česť a dôstojnosť. Keďže obaja navrhovatelia sú profesionálni potápači, vyvodzovanie zodpovednosti zo smrti iného potápača, znamená pre nich osobitne vážny zásah do cti spojenej s výkonom ich povolania, teda do tzv. potápačskej cti. Osobitne pre navrhovateľku vyvodzovanie priamej zodpovednosti za smrť potápačky, ktorej navrhovateľka neposkytla podľa výrokov v príspevku potrebnú pomoc, znamená hrubý zásah do potápačskej cti, pričom by sa dalo v danom prípade konštatovať aj faktické zbavenie potápačskej cti spôsobené odvysielaným prispevkom. V súvislosti so smrťou C. poukázali navrhovatelia ďalej na skutočnosť, že orgány činné v trestnom konaní v Chorvátsku sa týmto úmrtím riadne zaoberali, celú udalosť prešetrovali, vykonali pitvu C.j ako aj výsluchy osôb a nezistili žiadnu skutočnosť, ktorá by nasvedčovala tomu, že bol spáchaný trestný čin. Poukázali tiež na to, že navrhovateľ a zároveň konateľ F. ešte pred odvysielaním spomínaného príspevku redaktorku upozorňoval na nepravdivé a zavádzajúce informácie, ktoré aj napriek tomuto jeho upozorneniu boli v príspevku použité. Celý kontext príspevku vyznel v neprospech navrhovateľov v tom zmysle, že sú zodpovední za smrť C., čím došlo k vážnemu neoprávnenému zásahu do ich práva na ochranu osobnosti. Redaktorka v danom príspevku naráža aj na fakt, že trestné konanie už trvá neprimeraný čas a túto skutočnosť dáva do súvisu s predkladanou ‚jasnou“zodpovednosťou navrhovateľov za smrť C.. S ohľadom na kontext celého príspevku redaktorka týmto navádza myslenie diváka k tomu, že obaja navrhovatelia ako obvinené osoby sú zodpovední za smrť C. a predlžovanie trestného konania je im teda na prospech. Navrhovatelia ďalej uviedli, že sú si plne vedomí role médií v demokratickej spoločnosti, ktoré práve v spravodajských a investigatívnych reláciách vytvárajú priestor na kontrolu moci, čo zaiste súvisí aj s otázkou efektívnosti vyšetrovania v trestnom konaní, je však nevyhnutné brať vždy ohľad na to, kto alebo čo spôsobuje prieťahy v trestnom konaní, čím sa zjavne redaktorka v danom príspevku nijako nezaoberala. V danom prípade absentuje vyšší verejný záujem na tom, aby informácie z priebehu trestného konania boli sprístupnené verejnosti, nakoľko sa nejedná o osoby verejného záujmu a naviac príspevok bol v zásadnej miere nepravdivý a pravdu skresľujúci a

nebolo nijako preukázané, že by navrhovatelia akýmkoľvek spôsobom ovplyvňovali predmetné trestné konanie.

Navrhovatelia ako nepravdivé a pravdu skresľujúce napadli najmä tieto výroky:

„... a ani jej sparing partnerka - inštruktorka potápania nezareagovala pri probléme tak ako mala.“ „Konkrétni ľudia jej mohli a mali zabrániť.“ Ako navrhovatelia uviedli - uvedený výrok je jedným z kľúčových výrokov, ktoré jasne a priamo poškodili právo na ochranu osobnosti navrhovateľov. Prvý výrok označuje za zodpovednú navrhovateľku. Druhý výrok je všeobecnejší, avšak s ohľadom na kontext z príspevkov je zrejmé, že sa týka najmä osôb navrhovateľky a navrhovateľa. Z uvedených výrokov vyplýva, že ak sa vyskytne problém, navrhovatelia ako inštruktori nie sú schopní poskytnúť riadnu pomoc žiakom svojej potápačskej školy. Pričom, podľa uvedených výrokov, takýto problém ani nie sú schopní predvídať. Ani tieto výroky sa však nezakladajú na pravde, pretože navrhovateľka v tom čase a ani v súčasnosti nedosiahla kvalifikáciu inštruktor potápania, jej kvalifikácia je divemaster, čo znamená asistent inštruktora pri výcviku. Navrhovateľka mala v tomto prípade rolu tzv. „buddy-ho“ C.j, nie jej inštruktorky. Podľa medzinárodnej asociácie potápačov

H. „buddy systém“ predstavuje pri potápaní spoluprácu s partnerom - potápačom. Spolupráca s partnerom znamená, že partneri si pri potápaní vzájomne pomáhajú a v prípade núdze sa môžu jeden na druhého spoľahnúť. Z dvoch vykonaných súdnoznaleckých posudkov znalcov, ktorí majú na dané posudzovanie znaleckú doložku, nevyplýva, že by navrhovateľka alebo iní ľudia, ktorí sa tohto inkriminovaného ponoru zúčastnili, nejakým spôsobom zavinili smrť C., nevenovali jej záchrane dostatočnú pozomosť, či neposkytli jej potrebnú pomoc.

„V posudku sa uvádza, že ak by prítomní reagovali profesionálne zdatnejšie, C. mohli zachrániť.“ Toto konštatovanie označili navrhovatelia za veľmi vážne nepravdivé tvrdenie navodzujúce, že prítomných bolo viac ako len navrhovateľka, a že títo mali urobiť viac. Jedine navrhovateľka však bola v tom čase nablízku a táto urobila maximum. V oboch posudkoch uvedených znalcov s príslušnými znaleckými doložkami (Zápeca, Lukš) sa uvádza, že navrhovateľka rovnako ako aj ostatné osoby, ktoré sa inkriminovaného ponoru zúčastnili, vykonali pre záchranu C. maximum, akonáhle sa o udalosti dozvedeli (ostatní v tom čase už boli na lodi).

Navrhovatelia vo svojom návrhu ďalej uviedli, že závery vyplývajúce z predmetného príspevku odporcu sú nesprávne a ich šírením bolo hrubo zasiahnuté do práva na ochranu osobnosti oboch navrhovateľov. Za podstatnú okolnosť navrhovatelia považujú fakt, že sú bývalým aktívnymi športovcami a v súčasnosti certifikovanými profesionálnymi potápačmi. Ich dobré meno a potápačská česť boli predmetným príspevkom poškodené nielen medzi potápačmi ako klientmi potápačskej školy F., ale medzi širokou potápačskou verejnosťou na Slovensku. Dobré meno a česť navrhovateľov boli vážené a dlhodobo budované medzi potápačskou verejnosťou vrátane ich klientov pred odvysielaním predmetného príspevku. S ohľadom na vyznenie celého príspevku a výrokov v ňom odvysielaných navrhovatelia považujú za jednoznačné, že ich dobré meno a česť boli zhoršené v tej miere, že potenciálny záujemca o kurz potápania nebude mať záujem o také služby, s ktorými sú spojené ich mená.

Za podstatné navrhovatelia považovali aj to, že príspevok bol odvysielaný v investigatívnej relácii H. ktorá v tom čase bola verejnosťou vyhľadávaná a podľa údajov na webstránke <http://medialne.etrend.sk/vsetkv-media/> bola 17. Marca 2008 sledovaná 380.000 (slovom tristoosemdesiattisíc) divákmi. Popri uvedenej sledovanosti televíznymi divákmi bol daný príspevok najmenej do 24. apríla 2008 prístupný v elektronickej verzii na webstránke <http://beta.markiza.sk/>, pričom v internetovej verzii bola relácia H. ku dňu 24. apríla 2008 videná 7166 krát. Podiel na značnej intenzite zásahu do práva na ochranu osobnosti navrhovateľov má teda podľa navrhovateľov vysoká sledovanosť relácie s príspevkom v TV MARKÍZA v daný večer, teda XX. marca XXXX (380 tis. divákov), ako aj prezretie tohto príspevku v archíve odporcu na webstránke <http://beta.markiza.sk/> (7166 prezretí) a samotná dĺžka príspevku v trvaní presne 10 minút 49 sekúnd. Odvysielaním príspevku bola navrhovateľom tiež spôsobená psychická trauma ako výsledok verejného pranierovania ich zo smrti im blízkeho človeka s použitím nepravdivých a zavádzajúcich údajov. C. bola dobrá blízka priateľka navrhovateľky, ako aj navrhovateľa.

Dôkazom záujmu širokej verejnosti o danú reláciu sú tiež početné reakcie na odvysielaný príspevok na webstránke <http://beta.markiza.sk>, v ktorých verejnosť reagovala na odvysielaný príspevok. Z vyššie uvedeného tiež podľa navrhovateľov vyplýva, že vzhľadom na vážnosť ujmy, jej rozsah, ide o ujmu tak závažnú, že je odôvodnené s ohľadom na okolnosti celého prípadu požadovať náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch pre navrhovateľku v sume 33.193,92 € a pre navrhovateľa v sume 16.596,96 €, ktoré sumy považujú za primerané.

Odporca vo svojom vyjadrení k návrhu na začatie konania žiadal tento návrh ako nedôvodný, nedostatočne preukázaný, zamietnuť.

Vo vyjadrení k návrhu na začatie konanie odporca poukázal na to, že predmetný príspevok informoval diváka o skutočnom príbehu C. ktorá zomrela počas dovolenky v Chorvátsku pri potápaní. Príspevok informoval o okolnostiach jej smrti, výsledkoch dovtedy známeho vyšetrovania, v príspevku bol poskytnutý priestor konkrétnym osobám, ktoré boli súčasťou príbehu, alebo ktoré následne z vôle štátnych orgánov do vyšetrovania prispeli. Bol poskytnutý priestor na vyjadrenie aj navrhovateľovi ako štatutárnemu orgánu spoločnosti Nautilus, ktorý mohol reagovať na situáciu podla svojej vôle, redaktorka vyvíjala maximálnu snahu, aby stanovisko navrhovateľa získala, tomuto bol ponúknutý priestor v adekvátnom rozsahu, avšak zo svojej vlastnej vôle využil ponúkaný priestor len v rozsahu a spôsobom, ako bolo odvysielané. Ako ďalej odporca uvádza - nikde v príspevku nie je explicitne konštatované, že zodpovednosť za smrť C. nesú navrhovatelia, naopak príspevok sa snaží odhaľovať príčiny a okolnosti zbytočnej smrti, kladie otázky o možnostiach, ktoré sa mohli vykonať, rozpráva o tom, čo bolo vykonané, explicitne popisuje všetky skutočnosti, dáva priestor odborníkovi. Podľa vtedy dostupných dôkazov, podľa výpovedí svedkov tragédie, podľa odporcovi dostupných znaleckých posudkov bolo nepochybné, že k tragickým okolnostiam by nemuselo prísť, ak by neprišlo k zanedbaniu niektorých skutočností.

Ako odporca ďalej uviedol vo svojom vyjadrení - meno a priezvisko navrhovateľky bolo v príspevku použité z dôvodov, že táto bola bezprostredne posledným človekom, ktorý C. videl živú a teda len táto osoba mohla a mala poskytnúť všetky relevantné a dôležité podklady nevyhnutné k vyšetreniu udalostí a zároveň ide o osobu, ktorá je zamestnancom spoločnosti, ktorá C.oskytla predmetný potápačský výstroj, u ktorej si C. robila potápačský kurz. Meno a priezvisko navrhovateľa bolo použité výlučne ako osoby, ktorá je preukázatelne štatutárnym zástupcom spoločnosti, ktorá C.oskytla predmetný potápačský výstroj, u ktorej si C. robila potápačský kurz. Zároveň odporca uviedol, že mená a priezviská navrhovateľov boli v prispevku použité výlučne v súvislostí s pravdivými tvrdeniami a v súvislostíach, ktoré sú preukázateľné a potvrdené priamo navrhovateľom. Odporca ďalej uviedol, že spoločnosť, ktorej zamestnancom a štatutárnym orgánom sú navrhovatelia bol ten subjekt, ktorého majetok mala C. v čase svojej smrti na sebe, ktorým bol kompletný potápačský výstroj, a vadou ktorého a v príčinnej súvislosti s chybnou časťou majetku navrhovateľa prišlo k nečakanej a nezvratnej skutočnosti - smrti. Zároveň odporca uviedol k oprávnenosti použitia celého mena a priezviska navrhovateľov, že udalosť sa stala v júni roku 2002 a ani v čase vysielania príspevku a ani v čase vyjadrenia odporcu, nebolo trestné konanie ukončené riadne a právoplatne, čo vyvoláva minimálne podozrenia, že niečo nie je tak, ako by malo byť.

K výrokom „... a ani jej sparing partnerka - inštruktorka potápania nezareagovala pri probléme tak ako mala.“ „Konkrétni ľudia jej mohli a mali zabrániť.“... odporca uviedol, že pre bežného diváka nie je rozhodujúcou a podstatnou informácia, či navrhovateľka oficiálne podla PADI predpisov bola označená ako inštruktor potápania (v odbornej termiológii - „master scuba diver trainer“) alebo ako „dive master“ - asistent inštruktora pri potápaní. Je zrejmé, že navrhovateľka v čase smrti a v čase vysielania mala za sebou 11 rokov potápania a cca 500 ponorov, ako zamestanec / manažér navrhovateľa navonok voči tretím osobám pôsobila ako inštruktorka potápania. Pokiaľ sa týka informácie, že navrhovateľka nezareagovala ako mala, táto informácia pochádza priamo z výpovede navrhovateľky, ktorú táto poskytla bezprostredne po tragickej udalostí p. W., ktorý toto vypovedal aj v príspevku.

K výroku „V posudku sa uvádza, že ak by prítomní reagovali profesionálne zdatnejšie, C. mohli zachrániť.“ odporca uviedol, že všetky odvysielané skutočnosti ohľadom popisu udalostí, ktorých následkom bola smrť čerpal odporca výlučne z odborných posudkov a výpovedí svedkov a odborníkov. Odporca sa spoliehal na profesionálnu a odbornú zdatnosť znalca v odbore, ktorého na vypracovanie

znaleckého posudku vo veci požiadal príslušný orgán štátnej správy. Odporca uvádzal len skutočností tak, ako ich popísali svedkovia udalostí. V tejto súvislosti uviedol odporca ako dôkazný prostriedok okrem výsluchu svedkov aj znalecký posudok Prof. MUDr. M. F. PhD., znalca Ústavu súdneho lekárstva D.ekárskej fakulty Univerzity Komenského v Martine, posudok č.205/2004 a posudok č.57/2005.

Odporca ďalej vo svojom vyjadrení poukázal na slobodu prejavu ako jeden z hlavných základov demokratickej spoločnosti, pričom informovanie verejnosti o veciach verejného záujmu vykonávané prostredníctvom hromadných informačných prostriedkov patrí k významným nástrojom kontroly moci a zároveň k základným zárukám, ktoré bránia najrôznejším formám deformácie spoločenského vývoja.

Odporca sa odvolával aj na článok 10 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a ním chránené právo na slobodu prejavu a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, pričom poukázal aj na to, že nemožno pripustiť aby novinár mohol formulovať kritické názory iba pod podmienkou, že môže dokázať ich pravdivosť, taká požiadavka je sama o sebe porušením slobody prejavu. Odporca poukázal aj na to, že tlač hrá nepostrádateľnú úlohu v demokratickej spoločnosti. Aj keď nesmie prekročiť určité hranice, najmä čo sa týka ochrany povesti alebo práv iných a zabránenia úniku dôverných informácií, jej povinnosťou je napriek tomu poskytnúť - spôsobom zlučiteľným s povinnosťami a zodpovednosťou tlače - informácie a názory na všetky veci verejného záujmu.

Odporca poukázal aj na skutočnosť, že z návrhu nie je zrejmé, že bola splnená podmienka neoprávnenosti zásahu, že morálne zadosťučinenie sa javí ako nedostačujúce, a že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločností, jeho profesionálna česť, z čoho jednoznačne vyplýva, že nárok navrhovateľov na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch je v tomto pripade neopodstatnený.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľov, výsluchmi svedkov Ing. H., KI. E., F., R., S., Ing. R., LL. oboznámil sa s obsahom relácie „J., s upútavkou na uvedenú reláciu, informáciami o sledovanosti televíznej relácie H. (TV Markíza) uverejnenými na internetovej stránke medialne.etrend.sk, e-mailovou korešpondenciou, s obsahom vyšetrovacieho spisu Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave-okolí, oddelenia všeobecnej kriminality Malacky ČVS:ORP-

17/2-OVK-BH-2006, najmä znaleckým posudkom č. 205/2004 znalca prof. MUDr. M. PhD, zo dňa 4.11.2004, znaleckým posudkom č.1/2006 znalca L. zo dňa 11.1.2006, znaleckým posudkom č. 57/2005 znalca prof. MUDr. M., PhD., znaleckým posudkom znalca Ing. Z. zo dňa 23.2.2008, uznesením Krajskej prokuratúry v Bratislave zo dňa 3.7.2009 č.k. 1 Kv 80/09-6, výpisom z obchodného registra Okresného súdu Bratislava 1 a zistil nasledovný skutkový stav:

Dňa 17. marca 2008 bol na televíznej stanici TV MARKÍZA v relácii H. odvysielaný príspevok pod názvom „J.ďalej len„príspevok“). Vysielateľom televíznej stanice TV MARKÍZA je v zmysle licencie č. T/41 udelenej Radou Slovenskej republiky pre rozhlasové a televízne vysielanie dňa 7.8.1995 pod číslom T/41/RUL/95 spoločnosť MARKÍZA - SLOVAKIA, spol. s r.o. (odporca).

Príspevok spracovala redaktorka Lenka Dale ako zamestnankyňa odporcu.

Odvysielaniu príspevku predchádzala upútavka odvysielaná jednak v priebehu vysielania televíznej stanice TV MARKÍZA, jednak uverejnená na webstránke televíznej stanice, a to v tomto znení „Nová vášeň - potápanie v mori - ju stála život. Inštruktori jej dali výzbroj, ktorá by v prípade problémov stačila na záchranu malého dieťaťa. A navyše, keď sa začala topiť, nereagovali tak, ako bolo treba. Sledujte H. v pondelok, XX.. o 22.05!“

Predmetný príspevok je o okolnostiach smrti C.j, ktorá dňa 28. júna 2002 zahynula pri potápaní v Chorvátsku. Samotný príspevok vo vysielaní redaktorka - A. uviedla nasledovne: „J.. Potápačka dostala výstroj, v ktorej nemala šancu prežiť.“... Po zvukovoobrazovom predele pokračuje nasledovne:

„C. objavila novú športovú vášeň - potápanie. Lenže inštruktori jej dali zlú výstroj a ani jej sparing partnerka - inštruktorka potápania nezareagovala pri probléme tak ako mala. Danica Kocúrová zomrela. Zodpovednosť za jej smrť nenesie nikto.“ V ďalšom vstupe redaktorka okrem iného uviedla nasledovné: „...Podľa znalcov bola jej smrť zbytočná. Konkrétni ľudia jej mohli a mali zabrániť....“.

Vo svojom ďalšom vstupe redaktorka stručne popisovala čo sa vlastne stalo a okrem iného uviedla...“ráno sa 11 členná posádka, ktorej súčasťou bola aj C., vybrala potápať na ostrov Kornati. Každý potápač má mať svojho skúsenejšieho buddyho, s ktorým má udržiavať pod vodnou hladinou kontakt. Keby nastali problémy mal by buddy zasiahnuť. V Danicinom prípade bola jej buddy C.. Inštruktorka Nautilusu a zároveň priateľka majiteľa firmy. Pod vodou začala C. podľa výpovedí jej buddy signalizovať, že má problém. Vystupovali teda na hladinu a podľa C. C.pomalene pohybovala viečkami. Po chvíli jej ju vytrhla vlna a stiahla ju dole. Kvôli zlému počasiu sa jej podľa posádky nedalo pomôcť.“ V tejto časti príspevku bola spolu so záznamom reči redaktorky zobrazená aj fotografia navrhovateľky, použitá z webstránky spoločnosti F. spol. s r.o. spolu s uvedením jej športovej minulosti, potápačskej a profesnej kvalifikácie, a zameraniu jej činnosti.

V príspevku je zverejnený aj telefonát s navrhovateľom, ktorý je na obrazovke uvedený ako konateľ spoločnosti F. a počas ktorého na obrazovke bola zobrazená fotografia navrhovateľa použitá z webstránky spoločnosti F. spol. s r.o. spolu s uvedením jeho športovej minulosti, potápačskej a profesnej kvalifikácie, a zameraniu jeho činnosti. V telefonáte navrhovateľ uviedol, že kým nebude vec uzavretá, nevidí dôvod na poskytovanie interview, uviedol tiež, že navrhovatelia boli radoví klienti.

V príspevku sa vyjadruje druh C., W., pričom uviedol, že pri inkriminovanom ponore prítomný nebol, zostal na pláži, uviedol, že po návrate potápačov z ponoru - keď sa vrátili bez Danice Kocúrovej, zistil rôzne nezrovnalosti z toho, čo mu povedali jej partneri pri potápaní, uviedol, že podal trestné oznámenie na neznámeho páchateľa. W. ďalej v príspevku uviedol, že neboli dodržané viaceré pravidlá, nebol plán ponoru, uviedol, že pred každým takýmto ponorom je potrebné si spraviť plán ponoru, preveriť situáciu, poveternostnú, predpoveď počasia, podmienky, ktoré sú na danej lokalite.

V príspevku sa vyjadruje aj prof. MUDr. M., PhD., uvedený ako súdny znalec - vyjadruje sa k potápačskej výstroji C. tak, že mala oblečený nevhodný potápačský žaket. Prof. MUDr. M., PhD vo svojom vyjadrení doslova uviedol, že ...“Ak nebola v tej vode sama, ak tam boli iné osoby, tak jej teoreticky i prakticky mali pomôcť nejakým spôsobom.“

Po uvedenom vyjadrení MUDr. F. nasleduje vstup redaktorky: “A pomôcť jej mala jej buddy C., inštruktorka F. ktorou sa potápala. V posudku sa uvádza, že ak by prítomní reagovali profesionálne zdatnejšie, C. mohli zachrániť.“ Tieto slová redaktorky sprevádzajú na obrazovke snímky, na ktorých je zobrazená aj navrhovateľka.

Celý príspevok redaktorka končí slovami: “V prípade úmrtia C. neexistuje zmluva s organizáciou. Jej syn má však v rukách certifikát od F. Ten je zaregistrovaný aj v sídle medzinárodnej potápačskej organizácie H. vo Švajčiarsku. Rovina trestnej zodpovednosti ale zostáva. Otázka je kedy sa tento prípad uzavrie.“

Celý príspevok trvá približne 10 minút 45 sekúnd, z tohto času redaktorka na priestore asi 40 sekúnd uvádza, že „Vyšetrovanie tohto prípadu sa však vlečie už vyše 5 a pol roka. Dozorujúci prokurátor nariadil prvú výmenu vyšetrovateľa po štyroch rokoch z dôvodu neschopnosti. Ani ďalší dvaja vyšetrovatelia v poradí však s prípadom nepohli. Napriek tomu, že existujú dva súdnoznalecké posudky, ktoré hovoria jasnou rečou. Polícia sa pre H. nevyjadrila s odôvodnením, že ide o rozsiahly spisový materiál. Podarilo sa nám ale zistiť, že momentálne sa čaká na tretí súdnoznalecký posudok z Česka.“

Podľa webstránky medialne.etrend.sk bola sledovanosť relácie H. v danom čase asi 380-tisíc divákov.

Lenka Dale ktorá ako zamestnankyňa odporcu - redaktorka príspevok do vysielania spracovala v rámci svojho výsluchu uviedla, že zdrojom jej informácií bol W., znalci a polícia. Druhá strana (navrhovatelia), ako uviedla svedkyňa, v tomto prípade nezaujala nijaké stanovisko resp. len telefonické.

Na otázku súdu, aký cieľ svedkyňa sledovala pri spracovávaní predmetného príspevku, táto uviedla, že jej cieľom bolo zistiť prečo tak dlho trvá vyšetrovanie jedného utopenia.

Navrhovateľka vo svojom výsluchu uviedla, že TV MARKÍZA ju pred odvysielaním príspevku žiadnym spôsobom nekontaktovala.

Navrhovateľka ďalej vo svojom výsluchu uviedla, že pre záchranu C. robila čo mohla. Išla nad svoje možnosti psychické aj fyzické. Začala ju vyťahovať z hĺbky do ktorej padala, v tejto hĺbke nemala čo robiť, keď to zbadala ihneď sa za ňou spustila, dostala ju na hladinu, lenže ona nechcela dýchať, nespolupracovala, nepodarilo sa jej ju zachrániť.

Navrhovateľ vo svojom výsluchu uviedol, že redaktorka len raz telefonovala do firmy, vypýtala si navrhovateľa k telefónu a bez jeho vedomia ho nahrávala, pričom jej povedal, že do skončenia vyšetrovania sa k veci nebude vyjadrovať.

Z výsluchu Ing. H. ktorý sa osobne zúčastnil dovolenky na ktorej sa potápačská nehoda C. stala súd zistil, že spolu s navrhovateľom C. niekoľko hodín hľadali v mori, kde boli vlny, fúkal silný vietor.

Z obsahu vyšetrovacieho spisu ČVS:ORP-17/2-OVK-BH-2006 súd zistil, že uznesením Okresného úradu justičnej polície PZ, ČVS:OÚJP-91/2003 Hd zo dňa 3.4.2003 bolo začaté trestné stíhanie pre trestné činy ublíženia na zdraví a neposkytnutia pomoci C.

Z obsahu uvedeného vyšetrovacieho spisu súd zistil, že uznesením Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave IV, Úradu justičnej a kriminálnej polície ČVS:ORP-176/OVK-MA-2004-Hd zo dňa 4.1.2005 bolo začaté trestné stíhanie navrhovateľov ako obvinených pre trestné činy ublíženia na zdraví a neposkytnutia pomoci C.

Z obsahu uvedeného vyšetrovacieho spisu súd zistil tiež tú skutočnosť, že ku dňu vysielania príspevku boli v predmetnej veci vypracované štyri znalecké posudky :

- ku dňu 4.11.2004 vypracoval Prof. MUDr. M. PhD znalecký posudok, v ktorom posudzoval stav potápačského výstroja, ktorý v inkriminovanom čase používala C.

- ku dňu 12.12.2005 vypracoval Prof. MUDr. M., PhD znalecký posudok, v ktorom mal posúdiť a kvalifikovať príčinu smrti C. ako aj posúdiť okolnosti, za ktorých jej smrť pri rekreačnom potápaní nastala

- ku dňu 15.1.2006 bol vypracovaný znalecký posudok L. znalcom z odboru šport, ktorý mal okrem iného zodpovedať otázky súvisiace s organizáciou ponoru, posúdiť stav a vhodnosť potápačského výstroja C. posúdiť konanie a postup navrhovateľov pri záchrane C.

- ku dňu 23.2.2008 bol vypracovaný posudok súdneho znalca z Českej republiky Ing. Z. znalca znaleckého odboru ekonomika, odvetvie ceny a odhady so špecializáciou posudzovaní hodnôt a cien potápačského výstroja a pre základný odbor športového odvetvia prevádzkovaného zo špecializáciou športové potápanie, ktorý sa vyjadril najmä k organizácii ponoru, poveternostným podmienkam, k potápačskému výstroju, jeho funkčnosti a vhodnosti pre C. potápačským schopnostiam C., priebehu jej ponoru, jej správaniu, ako aj ku konaniu navrhovateľov pri záchrane C.

Vo svojich záveroch znaleckého posudku, vypracovaného ku dňu 4.11.2004 Prof. MUDr. M. PhD uviedol, že posudzovaná výzbroj je síce vo svojich jednotlivých častiach (až na netesnosť II. stupňa

sekundárneho regulátora) funkčná a spôsobilá pre amatérske rekreačné potápanie, avšak ako celok je zostavená nevhodne, osobitne pre účely potápania v mori za náročných klimatických podmienok.

V záveroch znaleckého posudku, vypracovaného ku dňu 12.12.2005 Prof. MUDr. M. PhD uviedol, že v prípade smrti Danice Kocúrovej smrť nastala kombináciou udusenia utopením a súčasne aj podtlakovej barotraumy pľúc so zlyhaním funkcií mozgu, krvného obehu a dýchania pri páde potápačky do hĺbky v bezvedomí. Okrem iného znalec v tomto posudku uviedol, že veľmi pravdepodobne sa C. potápala s ohľadom na vlastné relatívne nedostatočné potápačské skúsenosti a prax v nevhodnom teréne (pri prudko klesajúcej skalnej stene ostrovčeka Mala Sestrica) s možnosťou prepadnutia sa do veľkej hĺbky, veľmi pravdepodobne sa potápala za nevhodných klimatických podmienok (silný vietor, vlny), preťažená, v nevhodnej potápačskej výzbroji z aspektu možnosti okamžitého nadobudnutia pozitívneho vztlaku na hladine (ťažká tlaková fľaša dýchacieho prístroja, nafukovací kompenzátor o malom výtlaku, možná porucha či odpojenie nafukovacieho zariadenia/inflátora), potápala sa so spolupotápačmi, ktorí za daných okolností neboli schopní vlastným aktívnym vstupom do krízovej situácie potápačky už na hladine zabezpečiť tejto pozitívny vztlak nafúknutím nafukovacieho kompenzátora vztlaku (a tým zabrániť jej klesaniu do hĺbky pri preťažení potápačky), resp. aj po strate kontaktu s menovanou túto okamžite pod vodou dohľadať, vyzdvihnúť ju na hladinu a zabezpečiť pre postihnutú náležité úkony k stabilizácií životných funkcií (resuscitáciu).

Prof. MUDr. M., PhD je súdnym znalcom zapísaným v zozname znalcov Ministerstva spravodlivosti SR v odbore zdravotníctvo, odvetvie hyperbarická (potápačská) medicína, patológia a súdne lekárstvo.

Ako je uvedené v upovedomení prokurátorky Generálnej prokuratúry SR zo dňa 21.5.2008 uvedený znalec nie je odborne spôsobilý skúmať potápačskú výstroj a vypracovať k otázke funkčnosti a zloženia potápačskej výstroje znalecký posudok. Naviac na obidva znalecké posudky, ktoré vo veci uvedený znalec podal, nie je možné prihliadať aj z dôvodu, že znalec už dňa 1.8.2003 adresoval vyšetrovateľovi vyjadrenie o svojej možnej zaujatosti a tieto argumenty zopakoval aj v písomnom stanovisku zo dňa 10.10.2005.

Ako súd ďalej zistil z vyšetrovacieho spisu - ku dňu 15.1.2006 bol vypracovaný znalecký posudok L. znalcom z odboru šport, ktorý mal okrem iného zodpovedať otázky súvisiace s organizáciou ponoru, posúdiť stav a vhodnosť potápačského výstroja C. posúdiť konanie a postup navrhovateľov pri záchrane C.

V odpovediach na položené otázky znalec uvádza, že potápať sa na ostrovoch Sestrice v Chorvátsku je možné prostredníctvom vybraných domácich potápačských škôl a klubov, ktoré musia mať povolenie k prevádzkovaniu tejto činnosti. Slovenských potápačov viedla P. ktorá ako vedúca potápania zabezpečila plavidlo a vybrala lokalitu. K potápačskému výstroju C. znalec uviedol, že tento možno hodnotiť ako funkčný, spôsobilý a vhodný pre rekreačné potápanie. Znalec vyslovil predpoklad, že vyváženie C. bolo správne, keďže predtým absolvovala tri ponory v tom istom výstroji a dokázala plávať na hladine od lode až k ostrovu. Znalec ďalej konštatuje, že vzhľadom k svojim malým praktickým skúsenostiam a nepriaznivému počasiu sa nemala inkriminovaného ponoru zúčastniť.

Znalec posúdil konanie navrhovateľky tak, že pre navrhovateľku musel byť núdzový výstup, keď sa snažila vytiahnuť Danicu Kocúrovú na hladinu náročný po fyzickej i psychickej stránke, v danej situácií sa navrhovateľka dostala do ohrozenia života. Navrhovateľka urobila pre záchranu C. maximum, čoho bola schopná v danej situácii. Aj na úkor ohrozenia seba samej. Ostatní účastníci ponoru hľadali v rozbúrenom mori medzi vlnami C. P. a navrhovateľ s E. ju hľadali peši na pobreží ostrova. P. ďalšia potápačka z Francúzska a navrhovateľ hľadali C. aj pod vodou.

Súdny znalec skonštatoval, že v danej situácii, za maximálne nepriaznivého počasia a pri psychickom a fyzickom zaťažení sa záchrancovia venovali záchrane Danice Kocúrovej v dostatočnej miere.

Znalec vo svojom posudku uviedol aj to, že C. mala malé skúsenosti v potápaní, čo potvrdzuje výpoveď P., že pri spoločnom ponore deň pred potápačskou nehodou badala na Danici Kocúrovej strach a celý ponor absolvovali spolu držiac sa za ruky. Ako uvádza znalec - je na zamyslenie, že C. precenila svoje schopnosti ako potápač s kvalifikáciou OWD.

Prokurátorka Generálnej prokuratúry SR v upovedomení zo dňa 21.5.2008 označila aj znalecký posudok znalca Zápecu za chybný po formálno-procesnej stránke a nulitný, nakoľko svoje názory neoprel o konkrétny dôkaz zo spisu.

Zo znaleckého posudku súdneho znalca z Českej republiky Ing. Z. znalca znaleckého odboru ekonomika, odvetvie ceny a odhady so špecializáciou posudzovaní hodnôt a cien potápačského výstroja a pre základný odbor športového odvetvia prevádzkovaného so špecializáciou športové potápanie zo dňa 23.2.2008 súd zistil, že znalec vykonal rekonštrukciu udalostí predchádzajúcich úmrtiu Danice Kocúrovej z poskytnutej dokumentácie - vyšetrovacieho spisu ČVS:ORP-17/2-OVK-BH-2006. Z rekonštrukcie je zrejmé, že navrhovateľ objednal pre skupinu potápačov u KI. majiteľky potápačskej školy „I. potápanie pri pobreží a ostrovčeku Malá Sestrica v prírodnom parku „Telaščica“ v rámci dovolenky ako rekreačné potápanie. Celý ponor po organizačnej, technickej a dozornej stránke, vrátane prenájmu člnu zabezpečovala Katarina Jelič svojou firmou, ako držiteľka oprávnenia na prevádzkovanie tejto činnosti. Všetci účastníci ponoru sa v tejto lokalite potápali po prvý raz a boli teda absolútne závislí od informácií a pokynov P.. Všetci účastníci sa na ponory hlásili P. ako súkromné osoby, zúčastňujúce sa rekreačného potápania. Svoj súhlas dala aj C. za svojho syna E.. Na deň 27.6.2002 vybrala P. lokalitu pri ostrovčeku Sestrice v národnom parku Kornati. Podľa P. sa nejednalo o výcvik, ale o bežné športové potápanie s potápačmi s ukončeným výcvikom. Dňa 28.6.2008 - plavba k ostrovčeku Sestrica. Lokalitu vybrala P., ktorá vypracovala plán potápania po dohode s navrhovateľom. P. všetkým potápačom oznámila, že more je nepokojné, sú stredné vlny a do miesta ponoru bude potreba plávať s určitou kondíciou - nikto nemal námietky. Rovnako tak sa všetci potápači zhodli, že sa chcú potápať a nikto nechcel zostať na lodi. Kto chcel, mohol od ponoru odstúpiť. Ponor začala C. vo dvojici s navrhovateľom a jej syn E. s navrhovateľkou. E. mal problém s vyrovnaním tlaku v uchu, dvojice sa teda zmenili tak, že s E. sa snažil problém vyriešiť navrhovateľa v ponore s C. pokračovala navrhovateľka. Pokusy o vyrovnanie tlaku v dutine stredného ucha boli neúspešné a tak sa E. na pokyn navrhovateľa vrátil na loď. Navrhovateľ sa potom ponoril a hľadal dvojicu C.á+navrhovateľka, táto dvojica však bola už mimo viditeľnosť, navrhovateľ ju už neuvidel, takže sa vynoril a vrátil sa na loď, kde sa zobliekol z potápačského výstroja. Dvojica C.+navrhovateľka pokračovala v ponore, pri dosiahnutí hĺbky cca 20m navrhovateľka zistila, že C. začína klesať do hĺbky, tak sa vydala za ňou; po priblížení k nej zistila na jej tvári začiatok stresu, zachytila jej prvý stupeň pľúcnej automatiky (PA) na fľaši a snažila sa C. vytiahnuť smerom na hladinu. Potom navrhovateľka otočila C. k sebe a snažila sa jej nafúknuť vestu, ale to sa jej nepodarilo. Počas výstupu sa C. začala brániť rukami a nohami a snažila sa vypľuť ústenku automatiky z úst. Navrhovateľka sa snažila vrátiť jej automatiku do úst, a keď sa jej to nepodarilo, tak sa snažila poskytnúť jej svoj PA - octopus. Rýchlosť výstupu sa snažila udržať tak, aby nedošlo k možnému poškodeniu pľúc pretlakom. Pritom sa obidve vynorili na hladinu blízko pobrežia v príboji na náveternej strane ostrova, odkiaľ prichádzal vietor. Cez dvojicu sa prelievali vlny a navrhovateľka sa snažila C. odtiahnuť od brehu ostrova z dosahu veľkých vĺn. Navrhovateľka sa opätovne snažila nafúknuť žaket, ale neúspešne, a tak nafukla žaket svoj a C. držala jednou rukou za I. stupeň PA a druhou rukou tlačila II. stupeň PA do úst C.j. Vlny a príboj pri opätovnom priblížení k pobrežiu ostrova spôsobili oddelenie oboch potápačiek od seba, pretože udržanie C. bolo už nad fyzické schopnosti navrhovateľky. Vlny odhodili navrhovateľku na pobrežnú skalu. Po tomto rozdelení sa navrhovateľka pokúsila opäť zanoriť a hľadať C. pod vodou, avšak vlny a znížená viditeľnosť jej v tom zabránili. Navrhovateľka zostala na hladine, nechala sa unášať vlnami a mávaním v smere k lodi a pískaním na píšťalku sa snažila na seba upútať pozornosť. To sa jej napokon podarilo, P. skočila do vody a plávala na pomoc. Vysilená navrhovateľka sa nechala vlnami odniesť k lodi, vystúpila na loď, informovala, čo sa stalo a ihneď bolo zahájené hľadanie okolo ostrova a bola informovaná polícia a príslušné služby Prírodného parku Telašica. P. s ostatnými potápačmi organizovala hľadanie okolo ostrovčeka, ale iba v plytkých vodách, na jednom mieste sa ponorila do 37 m; ale nebolo to úspešné. Pre príliš zhoršené počasie bolo hľadanie prerušené a loď s celou posádkou sa vrátila do prístavu, kde boli na polícii spísané protokoly. Druhý deň pri hľadaní políciou bola C. nájdená v hĺbke cca 56 m.

V znaleckom posudku sa znalec vyjadril aj k potápačskej technike C. a dospel k záveru, že celkovo ide o výstroj vyhovujúci pre rekreačné potápanie v danej lokalite. Znalec ďalej uviedol, že kontrola výstroja sa vykonáva aj pred ponorom pri kompletizácií výstroja, čo vykonáva každý potápač sám a za výstroj je plne zodpovedný.

Znalec konfrontoval činnosť navrhovateľky počas uvedeného ponoru s činnosťami predpísanými v príručke Rescue Diver Manual PADI - nekontrolovaný zostup, v ktorej je stanovený postup, ako v takom prípade postupovať. Z tejto konfrontácie vyplynulo, že navrhovateľka postupovala správne a rozdelenie dvojice na hladine a nasledujúca strata C. boli spôsobené silami rozvlneného mora, ktoré ďaleko prevyšovali fyzickú zdatnost navrhovateľky.

Znalec podrobne posudzoval konanie navrhovateľky, pričom dospel k záveru, že po vzniku nehodovej situácie reagovala správne a adekvátne vzniknutej situácii. Celý núdzový výstup s postihnutou na hladinu a nasledujúci boj s rozvlneným morom priviedli aj navrhovateľku na hranicu jej fyzických a psychických limitov. Situáciu jej neuľahčila ani skutočnosť, že Danica Kocúrová žiadnym spôsobom neprispela k pozitívnemu riešeniu situácie, ale po počiatočnej apatii svojím panikárskym správaním situáciu ďalej komplikovala. Je možné povedať, že do stavu ohrozenia svojho života sa dostala aj navrhovateľka, a že v danej situácii vykonala maximum pre záchranu C. P.. Je nepochybné, že pri vynesení C. na hladinu by odhodenie jej opasku prispelo k vylúčeniu opätovného pádu do hlbín, je avšak otázka diskusie, či toto bolo reálne vykonať za situácie, keď sa navrhovateľka s vypätím všetkých síl snažila udržať C. na hladine pri silnom príbrežnom vlnení a ešte jej tlačila PA do úst na zabezpečeniu dychu. Akákoľvek ďalšia činnosť už bola nad fyzické možnosti navrhovateľky. Z celej dokumentácie je možné odvodiť, že počas ponoru sa C. dostala z neznámych dôvodov do šokovej situácie spojenej s nasledujúcim pádom do hĺbky, ktorý sa snažila navrhovateľka riešiť, avšak nedostatočne zapojená plniaca hadica k inflátoru žaketu a rozbúrené more na hladine jej zabránili záchrannú akciu úspešne zavŕšiť.

K možnosti pomoci pri záchrane C. navrhovateľom sa znalec vyjadril tak, že navrhovateľ nemal vôbec šancu dvojicu C.-navrhovateľka spozorovať, kontaktovať a pripojiť sa k spoločnému ponoru, nemohol teda žiadnym spôsobom ovplyvniť riešenie nehodovej situácie, ktorá nastala a nemal žiadnu možnosť prispieť k záchrane postihnutej.

Znalec sa vyjadril aj k celkovej organizácií predmetného ponoru, najmä posudzoval dodržanie štandardných postupov pri potápaní zo strany navrhovateľov. V tejto súvislosti znalec uviedol, že v danej lokalite je možné sa potápať len prostredníctvom miestnych potápačských škôl alebo klubov, ktoré majú k takejto činnosti príslušné oprávnenie. V rámci tohto oprávnenia poskytujú služby spojené s realizáciou potápania, zabezpečenie bezpečnosti potápania ochrany danej lokality pred poškodením z hľadiska životného prostredia. Takýmto poskytovateľom služieb bola Katarina Jelič, ktorá taktiež celý ponor a jeho zabezpečenie organizovala. Ona mala ako jediná úplné znalosti o lokalite, kde sa ponor plánoval a ďalej spoločne s kapitánom lode mala informácie o stave a predpovedi počasia v inkriminovaný deň, pretože bez takýchto informácií loď z prístavu nikdy neodpláva. Informácie o lokalite aj o počasí mal navrhovateľ len sprostredkovane od P. a svoje rozhodnutia robil na základe spoľahnutia sa na ich kvalitu, pretože bol v danom prostredí rovnako prvý raz a rovnako ako klient. Po zistení nehodovej situácie začala záchranné práce P. pričom postupovala podľa štandardných postupov. Osobne zahájila prehľadávanie predmetnej lokality šnorchlovaním s plutvami s maskou na hladine s vizuálnou prehliadkou terénu pod sebou, vyzvala k hľadaniu aj ďalších účastníkov na lodi, ktorí sa ihneď pridali vrátane navrhovateľa. Navrhovateľka bola v šoku.

Znalec záverom znaleckého posudku uviedol, že Danica Kocúrová bola plnoprávna osoba s platným potápačským certifikátom, podľa ktorého mala znalosti, ako postupovať pri vzniku nehodovej situácie a mala znalosti bezpečnostných pokynov, podľa ktorých má právo ponor kedykoľvek odmietnuť a v prípade akýchkoľvek osobných ťažkostí mala priamo povinnosť tieto skutočnosti oznámiť vedúcemu potápania a spolu s ním posúdiť, či sa má ponoru zúčastniť.

Z obsahu vyšetrovacieho spisu súd ďalej zistil, že trestné stíhanie navrhovateľov bolo uznesením Krajskej prouratúry v Bratislave zo dňa 3.7.2009 zastavené, nakoľko skutok pre ktorý boli stíhaní nie je trestným činom a nebol dôvod na postúpenie veci. Prokurátorka krajskej prokuratúry v uvedenom uznesení konštatuje, že trestná zodpovednosť navrhovateľky je v danom prípade vylúčená, nakoľko sama bola v nebezpečenstve, vzhľadom na poveternostné podmienky a aj napriek ohrozeniu vlastného života pomoc poskytla. Navrhovateľ na mieste ponoru nebol. O bezprostrednom ohrození sa dozvedel po tom, ako dostali signál píšťalou od navrhovateľky a následne spolu s ostatnými osobami robili všetko pre záchranu C. Prokurátorka ustálila, že vo veci sa nejedná o trestný čin, ale o nešťastnú náhodu.

Podľa článku 19 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

Podľa článku 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

Podľa článku 19 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe.

Podľa ustanovenia § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa ustanovenia § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa ustanovenia § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že dňa 17. marca 2008 bol na televíznej stanici TV MARKÍZA v relácii H. odvysielaný príspevok, ktorý spracovala redaktorka Lenka Dale ako zamestnankyňa odporcu, ktorý je vysielateľom televíznej stanice TV MARKÍZA.

Vykonávajúc dokazovanie súd predovšetkým skúmal, či v príspevku boli odvysielané výroky, ktoré by boli spôsobilé zasiahnuť do osobnostných práv navrhovateľov. V tejto súvislosti súd skúmal najmä výroky napadnuté navrhovateľmi, a to jednak z hľadiska ich pravdivosti, resp. nepravdivosti, v súvislosti s tým, či v kontexte príspevku boli spôsobilé zasiahnuť do osobnostných práv navrhovateľov.

Navrhovateľka napadla ako výrok zasahujúci do jej osobnostných práv nasledovný výrok:

„...ani jej sparing partnerka - inštruktorka potápania nezareagovala pri probléme tak ako mala....“

Vychádzajúc zo znaleckého posudku Ing. Z. ktorý porovnával činnosť navrhovateľky počas uvedeného ponoru s činnosťami predpísanými v príručke Rescue Diver Manual PADI, v ktorej je stanovené ako postupovať v prípade nekontrolovaného zostupu, je zrejmé, že navrhovateľka postupovala správne a rozdelenie dvojice na hladine a nasledujúca strata C. boli spôsobené silami rozvlneného mora, ktoré ďaleko prevyšovali fyzickú zdatnost navrhovateľky. Znalec pri vyhodnocovaní situácie vychádzal jednak z výpovede navrhovateľky, jednak z grafu ponoru zo dňa 28.6.2002, zo záznamu počítača navrhovateľky UWATEC Aladin. Zo zistení znalca vyplýva, že navrhovateľka ako „sparing partnerka“ C. nie že nezareagovala pri probléme tak, ako mala, ale naopak - postupovala správne adekvátne

vzniknutej situácii, a to napriek tomu, že bola na hranici svojich fyzických a psychických limitov, sama sa dostala do stavu ohrozenia vlastného života. V danej situácii vykonala navrhovateľka pre záchranu C.j maximum.

Znalecký posudok Ing. Z. bol vyhotovený ku dňu 23.2.2008, teda pred odvysielaním príspevku boli vyššie uvedené závery známe.

V tejto súvislosti sa výroky redaktorky A. rôznia - v príspevku uviedla, že sa čaká na tretí súdnoznalecký posudok z Česka, v rámci svojej výpovede ako svedkyňa uviedla, že informácie čerpala zo znaleckých posudkov, pričom jeden z posudkov vypracoval znalec p. F. a druhý niekto z Čiech, meno si už nepamätá.

Z výrokov redaktorky (v príspevku aj vo výpovedi pred súdom) je zrejmé, že redaktorka mala vedomosť minimálne o dvoch znaleckých posudkoch, ktoré boli vo veci vypracované, pričom sa malo jednať o znalecké posudky dvoch rôznych znalcov.

Z uvedeného nepochybne vyplýva, že ak jedným z posudkov bol posudok Prof. MUDr. M. PhD, druhým z posudkov, z ktorého čerpala redaktorka informácie bol posudok L. alebo posudok Ing. Z.e (znalca z Česka). Pravdepodobnejšie však je, že tým posudkom bol posudok L.nakoľko redaktorka v príspevku uviedla, že sa čaká na tretí súdnoznalecký posudok z Česka).

Znalec L. vo svojom znaleckom posudku však dospel k záverom úplne odlišným ako znalec Prof. MUDr. M. PhD - na rozdiel od Prof. MUDr. M., PhD, L. k potápačskému výstroju Danice Kocúrovej uviedol, že tento možno hodnotiť ako funkčný, spôsobilý a vhodný pre rekreačné potápanie. Vyslovil, že vyváženie C. bolo správne, keďže predtým absolvovala tri ponory v tom istom výstroji a dokázala plávať na hladine od lode až k ostrovu. L. W. na rozdiel od Prof. MUDr. M. vo svojom znaleckom posudku konštatuje, že v danej situácii, za maximálne nepriaznivého počasia a pri psychickom a fyzickom zaťažení sa záchrancovia venovali záchrane C.j v dostatočnej miere. Prof. MUDr. M. PhD sa k otázke konkrétneho konania navrhovateľky v čase ponoru nevyjadroval. Znalec W. konštatoval, že konkrétne navrhovateľka urobila pre záchranu C. maximum, čoho bola schopná v danej situácii. Aj na úkor ohrozenia seba samej. Ostatní účastníci ponoru hľadali v rozbúrenom mori medzi vlnami C. a navrhovateľ s E. ju hľadali aj peši na pobreží ostrova. P. ďalšia potápačka z Francúzska a navrhovateľ hľadali C. P. aj pod vodou.

Je teda nepochybné, že redaktorka nevenovala pozornosť aj informáciám uverejneným v druhom znaleckom posudku (pravdepodobne znalca W., ktorý mala - ako sama uviedla k dispozícií.

Pokiaľ by tým druhým posudkom bol posudok Ing. Z. (znalca z Česka), závery ktorého boli vo svojom význame totožné so závermi znalca W. výsledok dedukcie súdu vo vzťahu k posudzovanému výroku by bol totožný s vyššie uvedeným.

Rozporuplne vyznela aj výpoveď redaktorky ako svedkyne o tom, že vedela že záver druhého posudku je iný ako záver posudku znalca F., a že to odznelo aj v reportáži (príspevku). Súd však konštatuje, že v príspevku sa redaktorka nezmienila o obsahu, resp. odlišných záveroch iného znaleckého posudku, v príspevku sa ako znalec vyjadruje len Prof. MUDr. M.. Pokiaľ by sa redaktorka zmienila aj o odlišných záveroch, jej výroky by museli byť vo vzťahu k navrhovateľke a ostatným účastníkom potápania len pozitívne.

Redaktorka A. v rámci svojho výsluchu súdu uviedla aj to, že zdrojom jej informácií bol W. druh C., znalci a polícia. Zdenek Kutlach prítomný pri ponore nebol, nemá priamy poznatok o priebehu ponoru, jeho hodnotenie konania navrhovateľky je irelevantné. Podľa odporcu, W., v príspevku povedal, že samotná navrhovateľka mu hneď po príchode z miesta ponoru plačúc povedala, že ona je na vine, pretože mala Danici zhodiť záťažový opasok. Navrhovateľka bola po návrate z ponoru v šoku z toho, čo sa stalo, túto skutočnosť potvrdili aj svedkovia prítomní v tom čase na lodi. Nie je preto možné brať výrok

navrhovateľky vyslovený v šoku, bezprostredne po tragickej udalosti ako fakt. Je ľudsky prirodzené, že si napriek tomu čo všetko pre záchranu urobila, vyčítala, že neurobila viac. Zo znaleckých posudkov znalcov W. a A. však jednoznačne vyplýva, že viac urobiť nebolo v jej silách. Polícia sa podľa toho, čo uviedla redaktorka v príspevku pre H. nevyjadrila a zo znaleckých posudkov, ako je vyššie uvedené, nie je možné dovodiť tvrdenie, že „...ani jej sparing partnerka - inštruktorka potápania nezareagovala pri probléme tak ako mala....“.

Neskôr, až po odvysielaní predmetnej relácie Paľba boli znalecké posudky znalcov F. a W. označené za nulitné - v čase prípravy príspevku však táto skutočnosť známa nebola, redaktorka teda mala k dispozícií informácie, ktoré objasňovali konanie navrhovateľky, jej postup pri pokuse o záchranu C.

Vzhľadom k vyššie uvedenému, sa predmetný výrok javí byť vyslovený účelovo na základe neúplných, nepresných a nepravdivých informácií, keď je nepochybné, že navrhovateľka nie že “nezareagovala pri probléme tak ako mala....“, ale naopak - postupovala správne, adekvátne vzniknutej situácii, a to napriek tomu, že bola na hranici svojich fyzických a psychických limitov, sama sa dostala do stavu ohrozenia vlastného života. V danej situácii vykonala navrhovateľka pre záchranu C. maximum.

Predmetný výrok bol teda nepochybne spôsobilý zasiahnuť do osobnostných práv navrhovateľky, pretože i keď výslovne neoznačuje navrhovateľku za zodpovednú za smrť C., v kontexte toho, že C. zomrela pri spoločnom ponore s navrhovateľkou, navrhovateľku vykresľuje ako osobu, ktorá v núdzi nezareagovala tak, ako mala, čo navodzuje dojem, že jej neposkytla takú pomoc, akej mala byť schopná.

Navrhovateľka napadla predmetný výrok aj z toho dôvodu, že v tom čase a ani v súčasnosti nedosiahla kvalifikáciu inštruktor potápania, jej kvalifikácia je divemaster, čo znamená asistent inštruktora pri výcviku. Navrhovateľka mala v tomto prípade rolu tzv. „buddy-ho“ Danice Kocúrovej, nie jej inštruktorky.

Napriek skutočnosti, že súd vykonaným dokazovaním zistil, že potápačská kvalifikácia navrhovateľky je divemaster, výrok, ktorým redaktorka označila navrhovateľku za inštruktora potápania, napriek tomu, že tento výrok nie je pravdivý, nie je podľa názoru súdu spôsobilý zasiahnuť do osobnostných práv navrhovateľky. Príspevok nebol určený prioritne odbornej verejnosti, ale širokej laickej verejnosti, preto určité zjednodušenie v uvedení potápačskej kvalifikácie navrhovateľky, nemôže tejto spôsobiť ujmu, ktorú by bolo možné označiť ako zásah do jej osobnostných práv. Podľa názoru súdu sa bežný divák, ktorému bol príspevok určený v odbornej potápačskej terminológií neorientuje.

V tejto súvislosti súd opäť zdôrazňuje, že pre vyhodnotenie toho, či určitý výrok bol spôsobilý vyvolať ohrozenie alebo narušenie chránených práv osobnosti fyzickej osoby nie je v určitých konkrétnych prípadoch rozhodujúce samo osebe či daný výrok je pravdivý alebo nepravdivý. Vždy je dôležitý kontext, a to aj vo vzťahu ku konkrétnej osobe. Uvedené znamená, že aj pravdivé tvrdenie môže znamenať zásah do osobnostných práv a naopak, nepravdivé tvrdenie za určitých okolností samo o sebe taký zásah znamenať nemusí.

Obaja navrhovatelia napadli aj nasledovné výroky redaktorky:

„...ak by prítomní reagovali profesionálne zdatnejšie, C. mohli zachrániť.“

„Podľa znalcov bola jej smrť zbytočná. Konkrétni ľudia jej mali a mohli zabrániť.“

Hodnotiac uvedené výroky vo vzťahu k ich spôsobilosti zasiahnuť do osobnostných práv navrhovateľov súd poukazuje na vyššie uvedené úvahy pri predchádzajúcom napadnutom výroku, k čomu uvádza, že zo znaleckých posudkov, ktoré boli v čase prípravy príspevku vypracované, a to znaleckých posudkov znalcov L. a Ing. Z. je zrejmé, že navrhovateľka, ktorá jediná bola v čase nekontrolovaného klesania C. nablízku, urobila pre záchranu C.j maximum toho, čoho bola v danej chvíli schopná, a to napriek

ohrozeniu vlastného života, tak, ako je vyššie uvedené. Navrhovateľ v čase nehody v blízkosti - vo vode nebol, bol na lodi, odstrojený z potápačského výstroja. Ihneď po signalizácií navrhovateľky skočila do vody z lode P., nasledovali ju potápačka z Francúzska, navrhovateľ a Ing. E. Ing. E. ako svedok uviedol, že niekoľko hodín C. hľadali pod vodou, na hladine, pričom more bolo rozbúrené a fúkal silný vietor. Svedok s navrhovateľom hľadali C. pešo aj na ostrove.

V uvedených znaleckých posudkoch sa jednoznačne konštatuje, že pri záchrannej akcii organizovanej P.to postupovala správnym a štandardným spôsobom.

Aj uvedené napadnuté výroky vyslovené v príspevku redaktorkou A. sú nielen v rozpore so závermi znaleckých posudkov, ale sú aj spôsobilé v kontexte s celým príspevkom, najmä s poukazom na uvedenie celých mien navrhovateľov a ich vyobrazení zasiahnuť do osobnostných práv navrhovateľov. Uvedené výroky sú spôsobilé navodiť v divákovi dojem, že navrhovatelia sú tí, ktorí pre svoju neprofesionalitu neposkytli C. takú pomoc akú mohli, v dôsledku čoho zomrela.

V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že podľa ustálenej súdnej praxe z hľadiska poskytnutia ochrany nie je významné, či neoprávnený zásah bol spôsobený zavinene či nezavinene, alebo vedome či nevedome. Nevyžaduje sa ani vyvolanie následkov, stačí, že neoprávnený zásah bol spôsobilý vyvolať ohrozenie alebo narušenie chránených práv osobnosti fyzickej osoby.

Vykonávajúc dokazovanie súd skúmal, čo bolo cieľom príspevku, pričom redaktorka ako svedkyňa uviedla, že jej cieľom bolo zistiť prečo tak dlho trvá vyšetrovanie jedného utopenia.

Napriek uvedenému tvrdeniu - že cieľom príspevku bolo zistiť prečo tak dlho trvá vyšetrovanie, zmienka o dĺžke vyšetrovania zabrala v príspevku minimum priestoru. Už upútavka na reláciu H. bola vystavaná tak, že je spôsobilá v bežnom divákovi navodiť dojem, že niekto prišiel pri potápaní v mori o život, pretože inštruktori nielen, že dali výzbroj, ktorá by v prípade problémov stačila na záchranu malého dieťaťa, ale navyše, keď sa začal topiť, nereagovali tak, ako bolo treba (...a teda zahynul...). V upútavke vôbec nie je navodená situácia, že príspevok sa bude zaoberať tým, prečo si štátne orgány - polícia, resp. iné orgány činné v trestnom konaní neplnia svoje zákonné povinnosti a teda nekonajú v súlade s verejným záujmom.

Tiež samotný príspevok začína slovami: „J.. Potápačka dostala výstroj, v ktorej nemala šancu prežiť.“ Teda už od úvodných slov redaktorka navodzuje atmosféru, že potápačka zomrela pri potápaní preto, že niekto konkrétny zanedbal svoje povinnosti a ani jej v núdzi neposkytol pomoc, hoci mohol. Redaktorka v príspevku používa slovné spojenia súčasne s obrazovým záznamom tak, že v divákovi je to spôsobilé navodiť presvedčenie, že ten „niekto“ je navrhovateľka, ktorá sa s potápačkou potápala a v núdzi jej nepomohla a navrhovateľ, ktorého firma Nautilus zle zorganizovala potápanie a dala potápačke zlú výstroj.

Ťažiskovou v príspevku teda nie je téma neprimeranej dĺžky vyšetrovania a príčin prieťahov, ale téma príčin smrti Danice Kocúrovej a podsúvanie verejnosti, že za jej smrť nesú zodpovednosť najmä navrhovatelia, ktorí jej dali zlú výstroj, zle zorganizovali potápanie a neposkytli pomoc v núdzi.

Okrem už uvedeného súd poukazuje na to, že v zmysle znaleckého posudku znalca Lukša, C.ko plnoprávna osoba s platným potápačským certifikátom mala znalosti, ako postupovať pri vzniku nehodovej situácie a mala tiež znalosti bezpečnostných pokynov, podľa ktorých má právo ponor kedykoľvek odmietnuť a v prípade akýchkoľvek osobných ťažkostí mala priamo povinnosť tieto skutočnosti oznámiť vedúcemu potápania a spolu s ním posúdiť, či sa má ponoru zúčastniť.

Danica Kocúrová pred tragickou nehodou absolvovala ponory s tým istým výstrojom, neohlásila nikomu zo spolupotápačov problémy, či už zdravotné alebo problémy s výstrojou.

Pri vyzdvihnutí tela C. z dna bola na jej výstroji zistená chybne pripojená hadica k inflátoru kompenzátora, čo bolo príčinou toho, že kompenzátor nebolo možné riadne nafúknuť. Z konania chorvátskeho policajného potápača vyplynulo, že stačilo hadicu riadne rýchlospojkou pripojiť a celý komplet by bol opäť funkčný. K takýmto úpravám výstroja bola cvičená aj C. v rámci výcviku na OWD. Bolo teda v jej možnostiach tento nedostatok odstrániť.

Z vykonaného dokazovania súd zistil, že trestné stíhanie navrhovateľov bolo uznesením Krajskej prokuratúry v Bratislave zastavené, nakoľko skutok pre ktorý boli stíhaní nie je trestným činom a nebol dôvod na postúpenie veci. Prokurátorka krajskej prokuratúry v uvedenom uznesení konštatuje, že trestná zodpovednosť navrhovateľky je v danom prípade vylúčená, nakoľko sama bola v nebezpečenstve, vzhľadom na poveternostné podmienky a aj napriek ohrozeniu vlastného života pomoc poskytla. Navrhovateľ na mieste ponoru nebol. O bezprostrednom ohrození sa dozvedel po tom, ako dostali signál píšťalou od navrhovateľky a následne spolu s ostatnými osobami robili všetko pre záchranu C.. Prokurátorka ustálila, že vo veci sa nejedná o trestný čin, ale o nešťastnú náhodu.

Do osobnostných práv práv navrhovateľov odporca zasiahol aj tým, že bez ich súhlasu zverejnil v príspevku ich podobizne - porušil tak právo na ochranu podoby, ktoré je tiež chránenou zložkou osobnosti a porušil aj právo na ochranu osobného súkromia, keď v príspevku bez súhlasu navrhovateľov zverejnil fotografie z potápania v Chorvátsku, na ktorých sú aj navrhovatelia. Odporca porušil aj právo na ochranu prejavov osobnej povahy, keď bez vedomia navrhovateľa nahral a vysielal v príspevku telefonát redaktorky s navrhovateľom.

Na základe všetkých uvedených skutočností dospel súd k záveru, tak ako je vyššie uvedené, že napadnutými výrokmi vyslovenými v predmetnom príspevku a ďalšími odvysielanými informáciami (podobizne, telefonát s navrhovateľom) odporca neoprávnene zasiahol do práv navrhovateľov chránených článkom 19 Ústavy Slovenskej republiky ako aj ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka, je preto povinný poskytnúť navrhovateľom primerané zadosťučinenie.

Pod „neoprávneným zasahovaním“ treba rozumieť také zasahovanie, ktoré nemá základ v zákonnej úprave, nesleduje stanovený cieľ, nedbá na podstatu a zmysel obmedzovaného základného práva a slobody alebo nie je nevyhnutným a primeraným opatrením na dosiahnutie ustanoveného cieľa.Výsledok posúdenia vzťahu primeranosti medzi namietaným zásahom a sledovanými legitímnymi cieľmi bude závisieť od zistenia, či zásah spočíval v relevantných a dostatočných dôvodoch.“ (I. ÚS 13/2000, Zbierka nálezov a uznesení ústavného súdu Slovenskej republiky 2001, s. 273).

Neoprávnenosť zásahu do osobnostných práv navrhovateľov súd vzhľadal v nasledovných skutočnostiach:

V prípade navrhovateľov sa jedná o osoby, ktoré nie sú verejnosti známe, nie sú verejne činné a svojim konaním nijako neovplyvňujú verejný život v politickom či spoločenskom zmysle. V zmysle ustálenej judikatúry sa teda jedná o osoby požívajúce širokú ochranu osobnostných práv. V prípade takýchto osôb nie je prípustné zverejňovanie ani pravdivých informácií z ich súkromného života.

Neoprávnenosť zásahu súd vzhľadal aj v tom, že výroky odvysielané v príspevku sú nepravdivé - všetky napadnuté výroky boli vyvrátené znaleckými posudkami (znalci W.. Informácie zverejnené v príspevku boli podané jednostranne a neobjektívne, napriek možnosti prístupu aj k zdrojom informácií, ktoré dávali presný obraz o činnosti navrhovateľov v súvislosti s predmetnou tragickou nehodou a ktoré tak, ako je vyššie v odôvodnení rozsudku uvedené, boli diametrálne odlišné od tých, ktoré boli odvysielané.

Cieľ, ktorý odporca uviedol ako cieľ, ktorý príspevok sledoval je spochybnený samotným príspevkom, keď tak ako je vyššie uvedené ťažiskom príspevku nebolo odporcom tvrdené poukázanie na neprimeranú dĺžku vyšetrovania trestnej veci (čo malo byť cieľom príspevku), ale špekulatívne zisťovanie

príčin smrti C.j a podsúvanie nepravdivých informácií verejnosti, navodzujúcich dojem, že za jej smrť nesú zodpovednosť najmä navrhovatelia. Tvrdený stanovený cieľ teda príspevok nesledoval.

K odvysielaniu uvedených informácií nemal odporca ani tzv. zákonnú licenciu - nejednalo sa realizáciu práva na slobodu prejavu, ale o zneužitie tohto práva a nejednalo sa ani o realizáciu práva - licenciu úradnú, vedeckú, umeleckú či spravodajskú v zmysle ustanovenia § 12 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka.

Nie je teda možné konštatovať, že bolo vecou verejného záujmu, aby sa spôsobom, akým bol príspevok odvysielaný, verejnosť dozvedela o tragickom skutku, ktorý sa stal aj s uvedením mien, podobizní navrhovateľov a ich, odporcom tvrdenou, negatívnou úlohou na celej tragédii.

Vo svojich vyjadreniach odporca poukázal na slobodu prejavu chránenú článkom 10 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd.

Podľa čl. 26 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.

Podľa ods. 2 citovaného článku každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu. Vydávanie tlače nepodlieha povoľovaciemu konaniu. Podnikanie v odbore rozhlasu a televízie sa môže viazať na povolenie štátu. Podmienky ustanoví zákon.

Podľa článku 10 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd každý má právo na slobodu prejavu. Toto právo zahŕňa slobodu zastávať názory a prijímať a rozširovať informácie alebo myšlienky bez zasahovania štátnych orgánov a bez ohľadu na hranice.

Tento článok nebráni štátom, aby vyžadovali udeľovanie povolení rozhlasovým, televíznym alebo filmovým spoločnostiam.

Podľa ods. 2 cit. článku výkon týchto slobôd, pretože zahŕňa povinnosti aj zodpovednosť, môže podliehať takým formalitám, podmienkam, obmedzeniam alebo sankciám, ktoré stanovuje zákon, a ktoré sú nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, územnej celistvosti alebo verejnej bezpečnosti, na predchádzanie nepokojom alebo zločinnosti, ochranu zdravia alebo morálky, ochranu povesti alebo práv iných, zabránenia úniku dôverných informácií alebo zachovania autority a nestrannosti súdnej moci.

Rozhodujúc o návrhu na začatie konania, predmetom ktorého je ochrana osobnostných práv navrhovateľov sa súd musel vysporiadať aj s tým, že v danom prípade sa jedná o kolíziu dvoch rovnocenných, ústavou a medzinárodnými zmluvami a dokumentami chránených hodnôt - slobody prejavu na strane odporcu a osobnostných práv na strane navrhovateľov. Nie je prípustné preferovať jedno právo na úkor druhého. Pokiaľ prišlo k stretu týchto práv, vniknutú nerovnováhu je možné vyriešiť len nastolením opätovnej spravodlivej rovnováhy medzi oboma uvedenými chránenými právami. V danom prípade odporca v súlade so svojím právom na slobodu prejavu odvysielal príspevok, údaje v ktorom sa ukázali byť skreslené, nepravdivé a znevažujúce navrhovateľov natoľko, že zasiahli do osobnostných práv navrhovateľov a narušili ich dobrú povesť a osobnú a profesionálnu česť.

Pre zachovanie rovnováhy je preto nevyhnutné aplikovať citované príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka a poskytnúť navrhovateľom primerané zadosťučinenie.

Za primerané zadosťučinenie súd považuje ospravedlnenie v znení a vo forme uvedenej vo výroku rozsudku, pričom poukazuje na to, že text ospravedlnenia, ktoré je odporca povinný uverejniť vychádza z konštatovaní znalca Ing.Z. Súd v ďalšom skúmal, či sú v danej veci splnené podmienky pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy.

Skúmajúc oprávnenosť nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch súd mal za preukázané, že k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv navrhovateľov došlo televíznym vysielaním v relácií s vysokou sledovanosťou, pričom boli divákom podsúvané nepravdivé informácie, spôsobilé navodiť dojem, že za smrť tragicky zahynutej potápačky nesú zodpovednosť najmä navrhovatelia. Okolnosti neoprávneného zásahu boli také, že napriek telefonátu s navrhovateľom, ktorý poukázal na niektoré skutočnosti vyvracajúce zodpovednosť za tragédiu, redaktorka týmto informáciám nevenovala pozornosť a nevenovala pozornosť ani informáciám, ktoré mala k dispozícií v prístupných znaleckých posudkoch a podľa ktorých správanie navrhovateľov pri tragickej nehode bolo odlišné od toho, ako je popísané v príspevku.

Relácia Paľba už odporcom na TV MARKÍZA nie je vysielaná takže ospravedlnenie navrhovateľom nie je možné odvysielať v spojitosti s uvedenou reláciou, z čoho je možné vyvodiť, že cieľová skupina sledujúca uvedenú reláciu by ospravedlnením nebola zasiahnutá.

Z výsluchu navrhovateľky súd zistil, že vzhľadom k intenzite zásahu a šírke jeho nepriaznivého pôsobenia, navrhovateľka pociťuje veľkú krivdu a to najmä v dôsledku toho, že príspevok bol odvysielaný bez toho, aby jej bolo umožnené vyjadriť sa, povedať svoju verziu príbehu. Ako navrhovateľka uviedla - „vypočuli len W. a jeho verziu“. Ako ďalej navrhovateľka uviedla v rámci svojho výsluchu - „redaktorka urobila reláciu v ktorej ma vyšetrila, odsúdila, popravila pred celým Slovenskom, pred všetkými tými ľuďmi, mojou rodinou, známymi, kolegami, bývalými kolegami a to za pár minút.“ Navrhovateľka ďalej uviedla, že samotná celá tragédia ju veľmi vyčerpala, mesiace nemohla spať, nemohla jesť, vyše roka sa nemohla potápať, nemôže ísť do Chorvátska, nikdy v živote na to nezabudne. „V príspevku strašným spôsobom všetko prekrútili.“ Ako ďalej navrhovateľka uviedla - po odvysielaní relácie mali neustále telefonáty, aj v noci, aj jej 80 ročná matka mala neustále telefonáty od svojich kamarátov aby im to vysvetlila, ona sama však potrebovala vysvetlenie. Deti navrhovateľky vedeli čo sa stalo, C. poznali a odrazu sa z TV MARKÍZA dozvedeli, že je všetko inak. Všetci ľudia, s ktorými sa kontaktovali chceli nejaké vysvetlenie, veľmi ich to s manželom (navrhovateľom) vyčerpávalo, pričom vždy keď o tom hovorí prežíva to celé nanovo a veľmi to bolí. Ako navrhovateľka uviedla - je veľmi ťažké vysvetliť starším ľuďom - známym, rodičom, ktorí neustále sledujú televíziu a tomuto médiu dôverujú, že vec sa má inak. Ako ďalej navrhovateľka uviedla - aj keď už uplynulo toľko času, ešte stále to rezonuje. Nedávno mali vo firme pána, ktorý prišiel reklamovať nejaký výrobok, ktorý si u nich kúpil, jeho reklamácii vyhoveli, nie však spôsobom ako si pán predstavoval a preto v rámci rozčúlenia začal kričať, že áno toto sú tí, ktorí zabíjajú ľudí, že už viacej k nim nepríde a všade to bude hovoriť.

Navrhovateľ v rámci svojho výsluchu uviedol, že najhroznejšia situácia bola v rodine. V čase keď sa relácia vysielala mal jeho otec 78 rokov. Patril do generácie, ktorá zažila vznik televízneho vysielania, sú to ľudia, ktorí prijmú z médií to, čo im z nich „nalejú“, je to pre nich pravda. Ako ďalej navrhovateľ uviedol - s otcom mal až do jeho smrti výborný vzťah. Avšak otázky, ktoré od neho odzneli po odvysielaní relácie boli hrozné. Dalo sa mu povedať stanovisko, ale prijal to tak, ako to prijal. Navrhovateľ ako krivdu pociťoval to že odporca ani „jeden list nevyprodukoval“, ktorým by sa ospravedlnil a mal by možnosť navrhovateľ otcovi ukázať .... bohužiaľ, zobral si to so sebou do hrobu. Blízkym, príbuzným, ktorí sa nepotápali, tým to nešlo vysvetliť, neprijímali vysvetlenie navrhovateľov. Navrhovateľ ďalej uviedol, že sa nedá s každým sedieť niekoľko hodín a každému vysvetľovať všetko od základných zásad potápania. Ľudia z Markízy si neuvedomujú, že boli hrubým spôsobom zasiahnutí, že hrubým spôsobom zasiahli do ich kreditu v rodine. Ako navrhovateľ uviedol - ich snahou je len vyviniť sa pred priateľmi, známymi, pred tými všetkými, ktorí ich poznajú a ktorí na nich pozerajú s otázkou čo ste to urobili.

Tvrdenia navrhovateľov potvrdili vo svojich výsluchoch svedkovia - svedkyňa R. uviedla, že pre navrhovateľku bolo ťažké už to, že prišla o kamarátku (C.) a to, ako to bolo vykreslené v príspevku bolo pre navrhovateľku zdrvujúce - niekoľko týždňov odmietala komunikovať. Svedkyňa vo svojej výpovedi uviedla aj tú skutočnosť, že všetci jej kolegovia vedia o tom, že je potápačka. Ich reakcie po odvysielaní predmetného príspevku boli také, že ju na chodbe zastavovali s otázkami, prečo a ako je možné, že dali potápačke nesprávny výstroj, prečo jej neposkytli pomoc. Ako svedkyňa uviedla aj po dlhej dobe, ktorá uplynula od vysielania relácia sa stretla s reakciou a to keď niesla na podpis riaditeľovi priepustku na

pojednávanie, tento sa jej pýtal prečo ide na súd a keď mu vysvetlila o čo sa jedná, tak riaditeľ zareagoval, že áno, že si spomína na to, že voľajakej žene dali zlý výstroj a keď mala problémy ani jej nepomohli.

Svedok S., ktorý je spoločníkom a konateľom vo firme F. uviedol, že po odvysielaní príspevku navrhovateľka jeden alebo dva dni neprišla do práce, keď prišla, bola v zlom psychickom stave, postupne sa s ich pomocou začleňovala do práce. Svedok uvádza, že pripisuje tomuto príspevku aj zdravotný stav navrhovateľky, keď veľmi citlivo reaguje na podnety, asi dva roky sa u nej prejavuje znížená imunita, začala chodiť po všelijakých vyšetreniach, z celej tejto udalosti má psychickú nepohodu a nechce preto ani nejaké verejné ospravedlnenia.

Svedkyňa P. vo svojej výpovedi uviedla, že po odvysielaní príspevku viazla komunikácia s navrhovateľmi 3-4 mesiace. Navrhovateľka bola smutná, depresívna, uvažovala, že nebude pokračovať v práci v potápačskej škole.

Svedok Ing. H. vo svojej výpovedi potvrdil, že navrhovatelia boli po odvysielaní príspevku dosť psychicky vykoľajení, boli z toho nešťastní, smutní, najmä z reakcií okolia.

Svedkyňa F. uviedla, že predmetný príspevok bol veľmi diskutovaný medzi jej kolegami, ktorí sa jej pýtali na navrhovateľov, svedok E. uviedol, že po odvysielaní príspevku boli pomerne ostré negatívne reakcie so strany rodinných príslušníkov, rodičia, najmä mama ktorá reláciu videla má z toho traumu.

Pri posudzovaní vzniku nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch súd vychádzal aj z toho, že v príspevku boli odporcovia fakticky vykreslení ako osoby, ktoré sa dopustili trestného činu tým, že neposkytli pomoc. Príspevok bol spracovaný v čase, keď trestné konanie nebolo ukončené, bolo len vo fáze prípravného konania, nebola podaná ani obžaloba, odvysielaniu príspevku nenasvedčoval žiadny verejný záujem, žiadny legitímny cieľ. Spáchanie trestného činu vyšetrovaním potvrdené nebolo, naopak prokurátorka skonštatovala, že v prípade úmrtia C. sa jednalo o nešťastnú náhodu a trestné stíhanie navrhovateľov bolo zastavené.

Zákonodarca v ustanovení § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka príkladmo vymenúva, kedy má fyzická osoba právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch (v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti).

Vykonaným dokazovaním má súd za to, že okolnosti, za akých došlo k zásahu - tak ako je vyššie uvedené, vzniknutá závažná ujma na strane navrhovateľov - spochybnenie ich bezúhonnosti medzi najbližšími (rodičmi, staršími príbuznými a známymi), najmä nemožnosť nápravy následkov zásahu u najbližších - matky navrhovateľky a otca navrhovateľa, ktorí medzičasom zomreli, depresie a zhoršenie zdravotného stavu navrhovateľky, odôvodňujú okrem ospravedlnenia priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch.

V tejto súvislosti súd poukazuje aj na ustálenú súdnu prax, v zmysle ktorej ak k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv fyzickej osoby dôjde televíznym vysielaním, treba vždy vychádzať z toho, že mal širokú publicitu. Takýto zásah, spočívajúci v tvrdenej, avšak právoplatným rozsudkom súdu nepreukázanej trestnej činnosti, v podstate zakladá nárok oprávnenej osoby domáhať sa náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch (R 45/2000).

Navrhovateľmi žiadanú náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch súd považoval za primeranú, preto im túto priznal vo výške, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Navrhovatelia sa domáhali aj toho, aby súd uložil odporcovi povinnosť zdržať sa akýchkoľvek výrokov, obrazových, zvukových alebo zvukovoobrazových záznamov ohľadom okolností smrti C., ktoré by

smerovali proti navrhovateľom na televíznej stanici TV MARKÍZA alebo na akomkoľvek nosiči informácií, najmä na internetovej stránke www.markiza.sk <http://www.markiza.sk>.

V tejto časti súd návrh zamietol, nakoľko nie je možné vopred odporcu zbaviť práva na slobodu prejavu - teda práva na šírenie informácií. Súd môže poskytnúť ochranu právu na ochranu osobnosti až po tom, ako k neoprávnenému zásahu do práva na ochranu osobnosti prišlo.

Odporca navrhol na skutočnosti, že odporca čerpal informácie výlučne z odborných posudkov, výpovedí svedkov a odborníkov a k skutočnosti odbornej spôsobilosti a nezaujatosti znalca Novomeského vypočuť ako svedkov prof. MUDr. M. Súd v konaní nevyhovel návrhu odporcu na výsluch prof. MUDr. M. PhD a W. ako svedkov, nakoľko vzhľadom k predmetu sporu, ktorým je ochrana osobnosti navrhovateľov ich výsluch by k objasneniu skutkového stavu, potrebného pre rozhodnutie súdu, neprispel. Vykonávajúc dokazovanie súd skúmal jednotlivé napadnuté výroky z hľadiska ich pravdivosti a spôsobilosti zasiahnuť do chránených osobnostných práv navrhovateľov. V tejto súvislosti súd poukazuje na ustálenú súdnu prax, v zmysle ktorej sa proti návrhu na ochranu osobnosti nie je možné brániť tým, že boli šírené len informácie z iných zdrojov. Občiansky zákonník nevyžaduje k úspešnému uplatneniu práva na ochranu osobnosti ani zavinenie toho, kto sa zásahu dopustil. Zodpovednosti sa nie je možné zbaviť ani dôkazom, že subjekt zásahu konal v omyle. Predpokladom zodpovednosti nie je ani vyvolanie následkov neoprávneného zásahu.

Na základe uvedeného rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Skutkovú situáciu ohľadom náhrady trov konania súd vyhodnotil tak, že navrhovatelia boli úspešní 75% (v dvoch nárokoch im súd vyhovel - uloženie povinnosti ospravedlniť sa a priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, jeden nárok - uložiť odporcovi povinnosť zdržať sa akýchkoľvek výrokov, obrazových, zvukových alebo zvukovoobrazových záznamov ohľadom okolností smrti C., ktoré by smerovali proti navrhovateľom, súd zamietol). Odporca bol teda úspešný v pomere 25%.

Náhradu trov konania teda súd priznal navrhovateľom v polovici (75% - 25%).

Navrhovateľom vznikli trovy jednak zaplatením súdneho poplatku vo výške 1.560,- € a jednak ako trovy právneho zastúpenia advokátom.

4C 577/2008

Odmenu advokátovi súd priznal v zmysle ustanovení vyhl. č. 655/2004 Z.z. za nasledovné úkony právnej služby:

- prevzatie a príprava zastúpenia - 831,16 € + paušál v sume 6,31 €

- návrh na začatie konania - 831,16 € + paušál v sume 6,31 €

- návrh na zmenu žalobného petitu zo dňa 28.1.2010 - 146,06 € + paušál 7,21 €

- účasť na pojednávaní dňa 8.2.2010 - 36,52 € + paušál v sume 7,21 € + náhrada cestovného v sume 15,42 € za cestu Bratislava-Malacky a späť(66 km) a za stratu času za štyri polhodiny v sume 48,08 €

- účasť na pojednávaní dňa 29.3.2010 - 146,06 € + paušál v sume 7,21 € + náhrada cestovného v sume 15,66 € za cestu Bratislava-Malacky a späť(66 km) a za stratu času za štyri polhodiny v sume 48,08 €

- účasť na pojednávaní dňa 12.5.2010 - 146,06 € + paušál v sume 7,21 € + náhrada cestovného v sume 15,49 € za cestu Bratislava-Malacky a späť (66 km) a za stratu času za štyri polhodiny v sume 48,08 €

- účasť na pojednávaní dňa 23.6.2010 - 91,29 € + paušál v sume 7,21 € + náhrada cestovného v sume 15,82 € za cestu Bratislava-Malacky a späť (66 km) a za stratu času za štyri polhodiny v sume 48,08 €

- účasť na pojednávaní dňa 27.9.2010 - 91,29 € + paušál v sume 7,21 € + náhrada cestovného v sume 15,79 € za cestu Bratislava-Malacky a späť (66 km) a za stratu času za štyri polhodiny v sume 48,08 €

- účasť na pojednávaní dňa 8.11.2010 - 22,82 € + paušál v sume 7,21 € + náhrada cestovného v sume 15,82 € za cestu Bratislava-Malacky a späť (66 km) a za stratu času za štyri polhodiny v sume 48,08 €

- účasť na pojednávaní dňa 15.12.2010 - 91,29 € + paušál v sume 7,21 € + náhrada cestovného v sume 15,86 € za cestu Bratislava-Malacky a späť (66 km) a za stratu času za štyri polhodiny v sume 48,08 €

Za uvedené jednotlivé úkony s paušálnou náhradou a náhradou za stratu času predstavuje odmena advokáta sumu 2.840,57 + 19 % DPH, teda spolu v sume 3.380,36 €.

Cestovné predstavuje sumu 109,86 €.

Spolu s náhradou súdneho poplatku predstavujú trovy konania navrhovateľov sumu 5.049,86 €.

Vzhľadom k tomu, že súd priznal navrhovateľom náhradu trov konania v jednej polovici, odporca je povinný zaplatiť navrhovateľom náhradu trov konania v sume 2.524,93 €.

Súd nepriznal navrhovateľom náhradu trov konania za nasledovné úkony uvedené vo vyúčtovaní trov, a to z dôvodu, že sa nejedná o trovy vynaložené za úkony potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva:

- žiadosť o nariadenie pojednávania

- sťažnosť na prieťahy v konaní

- 2 x vyjadrenie navrhovateľov k žiadosti odporcu o odročenie pojednávania.

Súd nepriznal navrhovateľom náhradu trov konania ani za zaslanie dôkazu protistrane, nakoľko v zmysle ustanovenia § 42 ods. 3 O.s.p. je povinnosťou účastníka konania predložiť toľko rovnopisov a príloh, aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné.

Prílohou návrhu bol nosič - CD-ROM obsahujúci predmetný príspevok a upútavku, a to len v jednom vyhotovení. Nakoľko sa odporca vyjadril na pojednávaní v tom zmysle, že predmetný príspevok ani upútavka sa v archíve televízie nenachádzajú, bolo potrebné tento dôkazový prostriedok odporcovi doručiť.

Podľa ustanovenia § 149 ods.1 O.s.p. ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

V zmysle citovaného ustanovenia je povinný odporca zaplatiť náhradu trov konania navrhovateľov na účet ich právneho zástupcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne, dvojmo.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené podmienky konania, rozhodol vecne nepríslušný súd prvého stupňa, rozhodnutie súdu prvého stupňa vyniesol vylúčený sudca alebo súd prvého stupňa bol nesprávne obsadený; to neplatí, ak senát rozhodoval namiesto samosudcu,

b) súd prvého stupňa neprihliadol ku skutočnostiam alebo dôkazom navrhovaným odvolateľom napriek tomu, že na to neboli splnené podmienky podľa § 175 ods. 3, časť prvej vety za bodkočiarkou,

c) konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.